

Cases de l'Avinguda Vilardebó, 52 i 54

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Avinguda Vilardebó, 52 i 54

Coordenades:

Latitud: 41.556287811892
Longitud: 2.248782813549
UTM Est (X): 437355
UTM Nord (Y): 4600786

Classificació

Número de fitxa: 08135 - 158
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1936
Autoria de l'element: Josep Maria Segarra Solsona
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: diversos propietaris
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 19/02/2024 - 12:51

Descripció

Les cases números 52 i 52 de l'Avinguda Vilardebó tenen també entrada pel carrer inferior (c/Ramon y Cajal), però l'entrada original és la de l'Avinguda Vilardebó, amb la façana orientada al nord i salvant un bon desnivell. Aquest desnivell fa que guanyin un pis per costat meridional.

La casa del número 52 és coneguda com la Casa Mateu Mestre; la del número 54 es coneix com Casa Vallmitjana. Tipològicament corresponen a les cases-jardí de la zona, de planta rectangular i una única planta. La coberta són de teules àrabs a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal.

La del número 52 és més senzilla, de línies austeres. La casa del número 54 és molt semblant, però el vèrtex del carener amb les façanes s'acaba amb un lleuger aiguavés, produït per la divisió d'aquest en dos. L'entrada a la casa és porxada, amb coberta de teula a tres aigües, sostinguda per dues columnes de secció quadrada. A cada costat, hi ha una finestra reixada. La tanca que delimita l'alineació amb el carrer és un mur d'obra de mitja alçada amb una reixa de ferro forjat. L'accés al pati és una reixa de ferro forjat de dos batents, delimitada per sengles pilars de secció quadrada, coronats per una filera de maons posats de pla.

Tenen una bona extensió de jardí a banda i banda.

Observacions:

Els Vilardebó posseïen moltes més terres a Montmeló algunes d'elles havien estat del mas Bonastre, com ara el terreny amb l'antiga casa que va ser adquirida per l'Ajuntament l'any 1914, per edificar-hi la Casa Consistorial i les escoles.

Història

Les cases de l'Avinguda Vilardebó es comencen a edificar a principis dels anys 20 del segle passat, sobre terrenys propietat de Marcel·lí Vilardebó i la urbanització de la zona serà un llarg procés que finalitzarà els anys 50.

Aquesta avinguda és un dels tres sectors de creixement urbanístic com a conseqüència del progressiu augment de la població, la incipient industrialització i la colònia d'estiuejants que el tria com a segona residència.

A partir d'aquest moment els arquitectes municipals desenvoluparan una planificació amb un cert aire de modernitat que estudiarà el traçat dels nous carrers adaptant-los a les necessitats del poble seguint les tendències urbanístiques del moment que s'havien iniciat a finals del segle XIX amb l'exemple de Cerdà a Barcelona.

La tipologia de les cases es repeteix. Bàsicament són cases aïllades, amb jardí, de planta baixa amb jardí i que eren encarregades a arquitectes del moment com ara Manuel Joaquim Raspall, Manuel Casas Lamolla, Josep Maria Liesa de Sus, Josep Sagarra Solsona, Eduard Maria Balcells, o Domènec Sugrañes.

Però per arribar a la imatge actual, aquesta avinguda ha estat fruit de molts projectes i de la seva execució urbanística per part de l'Ajuntament. Podríem dir que des de 1924 fins a finals dels 30, es va anar construït, però va arribar un moment que va ser necessari condicionar el carrer com ara fer voreres (1949) o bé obligar als propietaris tancar els seus terrenys i fer voreres perquè el fet de no tenir-ne, donava un aspecte d'abandonament a l'avinguda (1956).

Bibliografia

AA.DD (2021). *Aproximació a la història de Montmeló. Segle XX (1900-1960)*. Montmeló: Centre d'Estudis de Montmeló.

